

Tidspunkt at meddele Bevillinger til Bager-
nærings Drift, naar det efter Omstændig-
hederne maatte findes passende. Endelig maa
man med Hensyn til Bestemmelsen om strax
at frigive Bagernærings i Forstæderne udenfor
Fæstningsværkerne, saa og med Hensyn til
Udvidelsen af Rettighederne for Frimestrene
her i Staden i det Hele, henholde sig til,
hvad der i saa Henseende er udviklet i de
det ældre Udcast ledsagende Motiver.

X.

Forslag til Lov

om

Afhændelse af Den Lille Dimon
blandt Færøerne.

(Forelagt Landsthinget d. 7de October.)

Indenrigsministeriet bemyndiges til at af-
hænde Den Lille Dimon blandt Færøerne til
Arvefæste, i Overensstemmelse med den over-
bemeldte Eiendom den 24de August 1850 af-
holdte Auction.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere
saalydende:

I forrige Aar modtog Indenrigsministeriet
gennem Amtmanden over Færøerne et Andrag-
gende fra en der boende privat Mand om at
erholde den Staten tilhørende, ubeboede De,
Lille Dimon, der hører til Suderø Sysfel og
Præstegæld blandt bemeldte Der, tilkjøbs for
en Sum af 1800 Rbd. eller i Fæste mod en
aarlig Afgift af 40 Rbd. I sin over dette
Andragende afgivne Erklæring oplyste Amt-
manden, at Den, der paa Grund af de med
dens Bestigelse forbundne Banfæstligheder altid
har været anseet for ubeboelig, og ikke er an-
sat til Marketal eller opført i Matriculbogen,
for Tiden er bortleiet til 3 Boiger paa Su-
derø for en aarlig Leie af ialt 20 Rbd., der

betragtes som Soidelien af de paa Den væ-
rende vilde Jaar. Disses oprindelige Antal
var efter Inventariebogen 700, men er, deels
paa Grund af det hyppigt forekommende Til-
fælde, at et Jaar styrter fra Klippetinderne
ned i Havet, deels fordi Leierne oftere have
udtaget til Slagt mere end de burde, nu for-
mindsket til 3 à 400, og da Eiendommen als-
drig har været overleveret fra en Leier til en
anden, ansaa Amtmanden det for billigt, at
det kun paalagdes de nuværende Leiere at over-
levere Den med den Besætning, som ved Leie-
maalets Dphør fandtes paa samme. Da det
nu efter Amtmandens Formening var nødven-
digt for den, der skulde kunne skaffe sig den
Indtægt af Den, samme kan afgive, at an-
vende betydelige Beføstninger til Forbedring af
Dgangen, til Opførelse af Gjerder paa de
for Jaarene farligste Steder, samt til Anskaf-
felse af en ny Besætning af Jaar af en bedre
Race, og da det ikke var rimeligt, at nogen
Leier vilde overtage sig disse Udgifter, ansaa
han det for hensigtsmæssigt at lade Den bort-
selge til Eiendom, saa meget mere som en
saadan Bestemmelse efter hans Formening ikke
kunde tillægges nogen Betydning som Bræce-
dens med Hensyn til det Kongelige Fæstegods-
der paa Landet, da Den ikke var matriculeret.
Derimod kunde han ikke anbefale, at Eiendommen
overdroges Supplikanten for den af
ham tilbudte Sum, uagtet Renten af samme
var langt høiere, end den Indtægt, Den hid-
til har afgivet, da offentlige Eiendomme efter
hans Anskuelse ikke burde sælges underhaanden
i alt Fald ikke undtagen det var evident, at
den Sum, som paa denne Maade blev budt,
var større, end hvad der kunde ventes ved of-
fentlig Auction, hvilket imidlertid i nærvæ-
rende Tilfælde ingenlunde kunde ansees for af-
gjort, idet Den efter Amtmandens Beregning
vilde kunne give en betydelig større Indtægt
end den tilbudte Sum, hvorefter han beregnede
dens mulige Værdi som fuld Eiendom til c.
3000 Rbd., ligesom han ogsaa antog, at flere
Concurrenter vilde melde sig ved offentlig
Auction.

I Henhold til disse Oplysninger am-
bede Indenrigsministeriet, der imidlertid an-
saae det for rettest, at Den blev afhændet til